

UJ KELET

PÁRTONKIVÜLI NAPILAP

Alapító főszerkesztő: זמיר הרצור הרצור
Dr. MARTON ERNŐ ז"ל מרטון ז"ל

További kísérletet tesznek a Dákár felkutatására

— AZ UJ KELET KATONAI TUDÓSÍTÓJÁTÓL —

Az izraeli légihaderő és haditengerészet egységét ma, vasárnap még egy, további kísérletet tesznek a Dákár tengeralattjáró és legénységének a felkutatására.

Az elmúlt 48 órában a hadsereg tengeri és repülőegységein kívül a kereskedelmi flotta több hajója is részt vett az egyre reménytelenebbé váló kutatási akcióban, amely eddig semmiféle konkrét eredményt nem hozott.

A haditengerészet főparancsnoksága közölte, hogy a hétvégi kutatások kiterjedtek azokra a tengeri övezetekre is, amelyekben igen kevés volt a lehetőség a Dákár megtalálására. A haditengerészet azonban még a legvalószínűtleneknek tűnő tengeri övezeteket is felülvizsgálja a Dákár utáni kutatásaiban.

Tegnap a flottaegységek az éjszaka folyamán is folytatták a kutatásokat a Dákár után. Ma hajnalban az izraeli légihaderő gépei ismét felszállnak bázisaikról, hogy megismerjék csatlakozzanak a kutatásokhoz.

Lehetséges, hogy a több mint egy hete eredménytelenül folyó kutatások nyomán ma a minisztertanács, illetőleg a vezérkar hivatalos közleményt tesz közzé.

A minisztertanács ma jelentést fog meghallgatni a Dákár eltűnésének és keresésének problémáiról. Jeruzsálemben lehetségesnek tartják, hogy a minisztertanács döntése következtében kitűzik a keresés befejezésének időpontját és a Dákár véglegesen elvesztetté nyilvánításának módjait.

Mose Dáján tábornok, hadügyminiszter köszönőlevelet küldött az Egyesült Államok, Anglia, Görögország és Törökország hadügyminisztereinek országaik tengeri és légi egységeinek a Dákár utáni kutatásokban való részvételért. Azonos szövegű levelében Mose Dáján azt írja, hogy a Dákár utáni kutatások sajnos nem jártak eredménnyel, de „soha sem felejtjük el haditengerészetünk és fegyveres erőik odaadó segítőkészségét.”

másodszor amerikai csapatok parancsnoka figyelmeztet arra, hogy a Szaigonban és más városokban folyó kommunista támadások, valamint a demilitarizált övezetnél megkezdődött észak-vietnámi ágyúzás,

a jelek szerint bevezetője egy még nagyobb méretű kommunista katonai erőfeszítésnek.

Kairó zsarolási manővere

Egyiptom beszünteti a hajók kivontatási munkálatait

Továbbra is érvényben van Izrael hozzájárulása a Szezi-csatornában megrekedt hajók déli irányba való kivonásához

Kairó, (Reuter). — Egyiptom beszüntette a Szezi-csatornában rekedt 15 hajó kivontatására vonatkozó mindenfajta tevékenységét és nem áll szándékában felújítani ezt. Ebből a szempontból Egyiptomot teljesen hidegen hagyják mind azok a garanciák, amelyeket Izrael esetleg hajlandó lesz nyújtani a jövőben.

A felhivatalos El Ahram pénteki számában azt írja, hogy a Szezi-csatornában rekedt hajók ottmaradnak, egészen a Csatorna ismételt megnyitásáig. A lap hozzáfűzi, hogy erre azonban nem fog sor kerülni az arab-izraeli viszály „végső megoldása” előtt.

Az egyiptomi lap, amely nyilvánvalóan a kairói kormány jelenlegi álláspontját tükrözi vissza, azt írja még, hogy a Csatornában megrekedt hajók kivontatásáról, — akár déli, akár északi irányban, — Egyiptom nem fog semmiféle további tárgyalást folytatni, mert

ha hozzájárulna ahhoz, hogy Izrael bármilyen természetű garanciát is adjon a hajók kivontatásának zavartalan végrehajtásához, ez olybá tűnhetne, mintha elismerné, hogy Izraelnek beleszólási joga van a Szezi-csatorna ügyeibe.

„Egyiptom soha sem fog hozzájárulni ehhez” — írja a lap, majd így fejezi be cikkét:

„Egyiptom a világ és a Csatornában rekedt hajókat birtokoló államok érdekében kezdte meg a Csatorna meg-

tisztítási munkálatait. Izrael azonban katonai erővel beavatkozott. Ezért határozta el Egyiptom, hogy abbahagyja a munkálatokat, egészen a Csatorna végleges megnyitásáig.”

Jeruzsálem. (Az Uj Kelet tudósítójától). — Aba Even külügyminiszter a Kol Jisz-

ráél hangos hradója munkatársának adott nyilatkozatában kijelentette tegnap, hogy Gunnar Jarring küldetését (Folyt. az utolsó oldalon)

IDŐJÁRÁS

A meteorológiai intézet tegnap esti jelentése szerint mára deris időjárás várható változó felhőzettel. Maximális hőmérsékletek: Jeruzsálem 10, Tel Aviv 18, Haifa 17, Náhária 16, Beér Séva 15, Ejlát 18 fok.

Fájdalomtól megtört szívvel jelentjük, hogy imádott férjem, apánk, nagyapánk

Kovács Zsigmond (Zerách)

Rámát-Gán — Debrecen

életének 70-ik évében örökre itthagyt bennünket. Pénteken, február 2-án csendben eltemettük.

A GYÁSZOLÓ CSALAD

Sivát ültünk: Zamecek, Bné-Brák, Rch. Avrahám 46.

Mély fájdalommal tudatom, hogy szeretett férjem

STEIER MIKLÓS (Mordecháj)

Budapest — Szászrégen — Cholón

szombat délután 74 éves korában hirtelen elhunyt. Temetése ma, vasárnap délután 2 órakor lesz a choloni temetőben.

Gyászoló felesége IREN

Fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk, hogy drága, jó édesanyánk, nagyanyánk, anyósunk

REICH ADÉL

Budapest — Beér-Séva

83 éves korában elhunyt és február 2-án csendben eltemettük.

Gyászolják: leánya: Ilonka, fia: Dobó László, Budapest, unokái, imádott Gyurija, veje, menyee, rokonai és jóbarátai.

Szeretett férjem, apánk, testvérünk

WELEMINI SÁNDOR ז"ל

AZKARAJA és SIRKÓAVATASA

február 5-én, hétfőn lesz. Találkozás: Natanja, Szokolov utca 42 sz. a., 3.20 órakor és a Tácháná Merkázit 18-as állomásánál 3.30 órakor.

A GYÁSZOLÓ CSALAD

Fájdalomtól megtörve közöljük, hogy drága, jó édesapánk,

SPÄRGER IZIDOR

Bozovics — Temesvár — Cfat

83 éves korában örökre elaludt. — Február 2-án felesége mellé a cfáti temetőben csendben eltemettük.

A GYÁSZOLÓ CSALAD

Mély fájdalomtól lesújtva jelentjük, hogy szeretett férjem, rokonunk

BARNA MÁTYÁS

Kula — Haifa

84 éves korában elhunyt. A gyászmenet ma, vasárnap, február 4-én, 12 óra 15 perckor indul a Rámám-kórházból a Khayat-Beach-i temetőbe.

Gyászoló felesége Aranka

אורי קלט (מורה חדש)
עתה יומי כתיב ספנותי כשמה הונגריה
העורכת ד"ר נ. מרטון
העורך האחראי דוד שו
המזיל: מורה חדש בע"מ. ת"א. הנוגב 7.
שנת החמישים
OTVENEDIK ÉVFOLYAM
főszerkesztő: Dr. MARTON GIZELLA
Felelős szerkesztő: SCHON DEZSO
Kiadó: Mizrach Chadás Ltd., Tel-Aviv.
Hátsóbeve 7. — POB 831.
Telefon: 30011.

Folytatódnak az ádáz harcok

Észak-Vietnam tüzérségi rohamot indított a semlegesített övezetnél

Szaigonban tegnap 32 alkalommal bombázták a Viet Kong ellenállási fészkeit — A Pravda kilenc dél-vietnami város elfoglalását jelenti — Westmoreland tábornok: „Ez csak a kezdet.”

Észak-Vietnam tegnap a demilitarizált övezet mentén nagyszabású támadást indított a semlegesített övezet déli részén lévő amerikai állások ellen. Ugyanakkor véres utcai harcok folynak Dél-Vietnam különböző városában a hét közepe óta oda behatolt Viet-Kong egységek és dél-vietnami, illetve amerikai csapatok között. Szaigonban, az ádáz harcok színterét képező Dél-Vietnam fővárosában még mindig komoly ellenállási fészkek találhatók.

A kommunista csapatoknak súlyos veszteségeik vannak, de ennek ellenére Moszkva tegnap már kilenc dél-vietnami város elfoglalását jelentette a hét közepe óta folyó nagyszabású offenzíva eredményeként.

Szaigon, (UPI, Reuter, AFP). — Vietnamban ádáz harcok dúlnak. Az észak-vietnami reguláris csapatok nehéz tüzérségi támadás alá vették azokat az amerikai hadállásokat, amelyek Vietnam északi és déli részét elválasztó demilitarizált övezet mentén fekszenek. Az északiak 152 milliméteres ágyúkkal lövik az amerikai pozíciókat. Ugyanakkor Szaigonban, Dél-Vietnam fővárosában és több dél-vietnami városban változatlanul véres utcai harcok folynak a Viet-Kong egységeivel.

A tegnapi nap folyamán az amerikaiak 32 alkalommal bombázták Szaigonban a Viet-Kong még ellenállást tanúsító befészkelődött csoportjait. A késő éjszakai jelentések szerint megkezdődött a Viet-Kong még Szaigonban lévő egységeinek visszavonulása az amerikai és dél-vietnami csapatokkal való heves harcok közepette. Ezt megelőzőleg a polgári nemzetközi légi forgalmi társaságok felhívták a szaigoni repülőtéren való le- és felszállást, mert a kormány csapatai megtörték a repülőter környékén befészkelődött Viet-Kong csapatok egész ellenállását. Hue városában viszont, amely Dél-Vietnam harmadik legfontosabb városi központjának számít, még a tegnapi nap folyamán is súlyos utcai harcok folytak és házról-házra küzdöttek egymással a szembenálló felek — észak-vietnami, illetőleg kommunista hírforrások szerint Hue már elesett és teljes mértékben a Viet Kong kezébe került. A moszkvai Pravda tegnapi számában azt írta, hogy a hét első felében megindult nagyszabású offenzíva keretében a Viet Kong harcosai eddig már kilenc várost foglaltak el Dél-Vietnamban, ahol szilárdan tartják kezükben a hatalmat. — A

Amerikai hírforrások szerint egyébként a hét folyamán

a kommunista csapatok több mint 12 ezer embert vesztek halottakban.

Az amerikaiak veszteséglistáján 318 halott, a dél-vietnami hadsereg soraiban pedig 665 halálos áldozat szerepel. Dél-Vietnam polgári lakosságának körében 2000-re becsülik a halálos áldozatok számát a Viet Kong támadásának megindulása óta.

William Westmoreland tábornok, a Vietnámban álló-

Mose Dáján látogatást tett a Szezi-csatorna mentén

A hadügyminisztert elkísérte Cvi Cur tábornok, valamint a vezérkar hadműveleti osztályának főnöke, a déli hadtest parancsnokló tábornoka és a légihaderő főparancsnoka — AZ UJ KELET KATONAI TUDÓSÍTÓJÁTÓL —

Mose Dáján tábornok hadügyminiszter pénteken látogatást tett a Szezi-csatorna mentén a Timszách-tótól északra elterülő részen, egészen Kantaráig. A hadügyminiszter látogatást tett a hadállásokban és beszélgetésbe elegedett a helyi parancsnokokkal s katonákkal. Dáján részleteket hallott a mult kedden végbent tüzérségi harcokról, amely azért lán-golt fel, mert az egyiptomiak kísérletet tettek, hogy a Timszách-tótól északra hajókat bocsássanak a Csatornára, — a megrekedt idegen hajók eltávolítására vonatkozó egyezményvel szöges ellentétben. Mose Dáján hadügyminisztert a Szezi-csatorna mentén tett körútjára elkísérte helyettese Cvi Cur tábornok is, valamint Ezer Weizmann tábornok, a vezérkar hadműveleti osztályának főnöke, Jesájahu Gávis tábornok, a déli hadtest parancsnokló tábornoka, Mordecháj Hod repülőgéptábornok, a légi haderő főparancsnoka és más magasrangú tiszték.

Franciaország elveszítettnek nyilvánította a Minerve tengeralattjárót

„Semmiféle műszaki hiba, vagy emberi mulasztás nem okozhatta a tengeralattjáró elpusztulását”

Párizs. (Reuter). — A francia hadügyminisztérium tegnap este hivatalos közleményt tett közzé, amelyben elveszítettnek nyilvánította a Minerve francia tengeralattjárót és annak 52 főnyi legénységét.

A tengeralattjáró mult szombatn tűnt el gyakorlatosan közben Toulon kikötőjének övezetében a Földközi-tengeren. A francia hadügyminisztérium embereit rendkívüli aggodalommal tölti el a tengeralattjáró elvesztése. Rámutatnak ugyanis arra, hogy a Minerve pusztulását semmiképpen sem okozhatta bármilyen mechanikai műhiba, vagy pedig a legénység-gel összefüggő „emberi mulasztás”. A francia szakértők hangsúlyozzák, hogy ezt a tengeralattjárót, amely a francia tengeralattjáró flotta egyik legmodernebb hajója volt, mindössze négy évvel ezelőtt állították szolgálatba.

Most, miután már beszüntették az óriási méretű kutá-

KIRJÁT MOTZKIN és BIALIK.
Uj magyar kölcsönkönyvtár nyílt.
STAPLER
Kirját-Motzkín, Weizmann 69/3

Beterjesztették a „Máchtésim-vizsgálóbizottság” jelentését:

Eddig ismeretlen vegyi reakció okozta a szerencsétlenséget

A robbanás három halálos áldozatot követelt, 10 ember súlyosan megsebesült

A Beér-sévi „Máchtésim”-gyár igazgatósága által kinevezett vizsgálóbizottság, amelynek feladata az volt, hogy megállapítsa, kit terhel a felelősség a gyárban egy hónapja elzolt bekövetkezett robbanásért, — befejezte munkáját és betervezte jelentését. A jelentés rámutat arra, hogy a tudományos világban eddig ismeretlen vegyi reakció okozta a robbanást, amelynek következtében, mint emlékeztetés, 13 ember súlyosan megsebesült és hárman közülük belehaltak sérüléseikbe a kórházban.

A szakértők által álló vizsgálóbizottság megállapította, hogy a két vegyület meghatározott hőmérsékleten keverve, akkor egyfajta reakció áll elő, amelyet a tudomány eddig nem ismert.

A vállalat igazgatója, Cvi Cur mérnök által kinevezett vizsgálóbizottság feladata az volt, hogy három tényezőt vizsgáljon ki: mi okozta a robbanást, mennyiben felelt meg a gyár biztonsági berendezései az előírásoknak és milyen javaslatokat terjeszthetnek elő az egyszerű katasztrófák megakadályozására a jövőben.

A bizottság azon a véleményen van, hogy a robbanást a fentemlített vegyi reakció okozta. Mind a két vegyület, a foszforsulfid és a diethylmalat, a „Malation” nevű rovarirtószert gyártásánál használatos. Ha ez a két vegyület 100 fokon felüli hőmérsékleten érintkezik egymással, hatalmas hőmennyiséget felszabadító reakció-láncolat keletkezik, amely magas nyomást és robbanást von maga után.

A gyár igazgatója a Beér-Sévián megtartott sajtóértekezleten azt mondta, hogy a megállapítás ellenére sem tudták a bizottság tagjai számszerűsíteni a biztonsággal megfontolni, mi az a vegyi folyamat, amely a magas hőmérsékletet okozta és ezzel közvetve kiváltotta a robbanást.

Az igazgató szerint a gyár laboratóriumában a vegyszerek felülvizsgáltak minden lehető veszélyt, de a reakció, amely a robbanást okozta, nem szerepelt a veszélyes lehetőségek listáján. A szakértők a robbanás után tüzet-

tesen átvizsgálták a szakirodalmat is, hogy megállapítsák, előfordultak-e a múltban ilyen katasztrófák külföldi vegyi gyárakban, de semmilyen idevonatkozó utalást nem találtak. A bizottság véleménye szerint a katasztrófát „előre nem látható és váratlan” körülmények okozták.

Am — szögezi le a jelentés — az egyszerű katasztrófák elkerülhetők, ha a cég meg erősíti biztonsági berendezését

és széles hatáskörrel rendelkező „biztonsági főmérnököt” nevez ki. A bizottság a továbbiakban azon reményeséggel adott kifejezést, hogy a cég igazgatósága mielőbb fogamatosítja ezeket a lépéseket.

A törvényszék nem hisz a kuruzslónak

Nincs „villamos erő” a gyógyítással foglalkozó Jozsef Wert kezeiben

Az ügyész fellebbezése nyomán a törvényszék alaptalannak minősítette a járásbíró szakvéleményét

Részletesen írtunk annakidején bírósági rovatunkban egy érdekes perről, amely azt volt hivatva eldönteni, hogy Jozsef Wert engedély nélküli gyógyítással foglalkozó tel-avivi lakos valóban természetfeletti „villamos erővel” rendelkezik-e kezeiben? A járásbíró, aki előtt számos tanu dicsérről szavakkal nyilatkozott a vádlott „különleges adottságáról”, annak a véleményének adott kifejezést ítéletében, hogy Jozsef Wert kezeiben valóban különleges elektromos erő van és ezért ügyészolván jellepes pénzbüntetéssel sújtotta csak a vádlottat.

Az ügyész fellebbezése nyomán most a törvényszék tárgyalta az ügyet, amely semmissé nyilvánította az alsófokú bíróság ítéletét. — Ennek alapján a törvényszék hathavi börtönbüntetésrel és 300 font bírsággal sújtotta Wertet.

A közepes termetű, magabiztos fellépésű Wert azzal a váddal került bíróság elé, hogy 1962 óta gyógyítással foglalkozik és tevékenység keretében egy 18 éves lányt is gyógyított. A lány többször is tett nála látogatást, 140 fontot fizetett neki, mert Wert azt állította, hogy nagyobb tudja teni kezeivel a karcsúbbá csipőjt. A „kezelés” idején Wert többször érintette a lány testét. Az elsőfokú tárgyalás során a bíróság felmentette a csalás és az erkölcs-telen cselekedet vádjai alól, csupán kuruzslásban találta bűnösnek.

A törvényszék Kenneth-Máni-Doláv hármastanácsa ítéletében megállapította, hogy a járásbíró véleménye, miszerint a vádlott kezeiből elektromos erő sugárzik ki, — csupán a vádlott saját szavaira alapszik. — Lehetséges, hogy a vádlott valóban meg van győződve arról a tulajdonságáról, de semmi sem bizonyítja, hogy ez valóban fennáll, — állapítja meg ítéletében a törvényszék.

A hármastanács véleménye szerint a járásbíró hitelt adott annak az állításnak,

Egyébként Jigál Alon munkaügyi miniszter és dr. Dzszebin egészségügyi államtitkár is külön vizsgálóbizottságokat neveztek ki a „Máchtésim” gyár biztonsági problémáinak felülvizsgálására, illetve a mérgező anyagok kezelési módjainak kiderítésére.

A munkaügyi miniszter által kinevezett szakbizottság elnöke Patai professzor, a jeruzsálemi Héber Egyetem tanára, míg az egészségügyi államtitkár által kinevezett bizottság J. Nir professzor, ugyancsak a Héber Egyetem tanárának irányítása alatt végzi munkáját.

120 ÉVET ÉLT

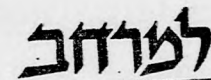
Migdál Háemek olévároskában csütörtökön örök nyugalomra helyezték a városka és az ország talán legidősebb lakosát, „Mamá Ajsát”. A matróna 120 évig élt.

A marokkói törzs szokásainak megfelelően a temetésen több tucatnyi síró-rívó öregasszony kísérte a koporsót, akik gyászánót lejtettek a sír körül, vadul sívalkoddak és véresre karmolták önmagukat.

Mamá Ajsának 10 fia és lánya, 27 unokája, 36 dédunokája és számos ükunokája volt, akiknek legnagyobb részét nem is ismerte személyesen. Szomszédai elmondották, hogy jóformán élete utolsó napjáig nagy mennyiségben nyelte az árakat és szippantotta orrába a „tumbák” nevű kapadohányt. Két évvel ezelőtt még minden reggel egyedül ment a piacra, hogy elintézzze bevásárlásait. Az utóbbi időben a népjóléti ügyosztály támogatásából élt, de egy csoport 11-12 éves gyermek is támogatta, akik — két más öregasszonnyal együtt — „örökre fogadták”. Ezt megelőzően Mamá Ajsa maga is „örökre fogadta” a két öregasszonyt, amikor még aránylag fiatal, alig 100 éves volt...

Az ujságokból

A Dolfin érkezése után

(LAMERCHAV, — az Achdut Háavodá lapja). — Érthető okok miatt a Dolfin minden különösebb ceremónia nélkül futott be bázisára. Ha nincs a nyomásztó légkör, amelyet a Dolfin testvérhajójának, a Dákárnak titokzatos eltűnése okozott, bizonyára zászlódszibe öltözve, údruvalgással köszöntötték volna az új hajót, de most senkinek nincs kedve ünnepelni. A remélhető vidámság és öröm helyét a katonai kikötőben, mind az ország más részeiben — a szomorúság és az eltűnt hajóért való aggodás foglalta el.

Talán éppen ez a borús hangulat az, amely különös fontosságot tulajdonít a Dolfin csatlakozásának az izraeli haditengerészethez, mert a tengeralttjáró tudatunkba idézi a keserűség és kegyetlen valóság, miszerint Izrael népének nap, mint nap meg kell vívnia létharcát. Emiatt kötelességünk szüntelenül a hadsereg megerősítésén fáradozni, mert csak ez biztosítja fennmaradásunkat. — Amíg a legcsekélyebb remény van a Dákár megtalálására, nem szabad félbehagyni a kutatást. A külföldi hajók és repülőgépek már félbehagyták az együttműködést, viszont Izrael mindaddig fogja keresni az eltűnt tengeralttjárót, amíg a reménynek egy szikrája is mutatkozik. A Dákár nemcsak a családok, hanem az egész nép szívügye.

Izrael egyedül folytatja a keresést

(AL HÁMISMAR, — a Mápám lapja). A Dákár utáni nagyszabású kutatómunka első fordulóját véget ért, amikor mindazok a baráti államok, amelyek résztvettek a kutatásban, közölték, hogy beszüntetik azt. Mi öszinte elismerésünket és nagybecsülésünket fejezzük ki mindazoknak a tényezőknél, amelyek együttműködtek velünk a Dákár felkutatásában, számunkra fontos volt ez az együttműködés, bár nem hozta meg a kívánt eredményt.

Az együttműködésben kifejezésre jutott az emberi szolidaritás egy rendkívüli formája, mely külön elismerést érdemel. Viszont, ami az idegenek számára az utolsó fordulót jelent, számunkra a második forduló kezdetével azonos. Izrael ugyanis lankadatlanul folytatja a Dákár felkutatását. Nem sok reményünk van, viszont nem szabad elcsüggednünk. A hadiflotta és a légihaderő folytatják a tenger átfésülését, hátha valami életjel nyomára, vagy legalábbis a rejtély kulcsára bukkannak.

Nemcsak a tengeralttjáró legénységének sorsa aggaszt bennünket, bár ez a kutatás elsődleges célja, az is fontos számunkra, hogy mi okozta a szerencsétlenséget. Hogyan és miként tűnt el a Dákár? — A Minerve francia tengeralttjáró utáni kutatásban is eljutottak arra a pontra, amikor a keresők megállapították, hogy nincs tovább. Ugy látszik, van egy határ, amikor az objektív esélyek teljesen kimerülnek. Ez a borotvaéles logika irányítja, úgy látszik, azokat az idegen országokat is, amelyek résztvettek a Dákár kutatásában. Viszont, ami mások számára az ügy lezárását jelenti, bennünket nem kötelez.

A nagy offenzíva Dél-Vietnámban

(SÓARIM, — a Poalé Agudát Jiszráél lapja). — A Viet-Kong offenzívájának megnyitására alkalmából a buddhista meggyőződésű Vietnámban népe. Amikor guerrilla-csapatok átfogó támadásokat és rajtaütéseket hajtottak végre, még érvényben volt a tűzbeszüntetési megállapodás, amellyel az újvélet tisztelték meg a vietnámiakat. A Viet-Kong a váratlan rajtaütés előnyeit akarta kihasználni, amikor az ünnepnapon támadást indított, mert tudta, hogy Szaigonban csak minimális számú rendőr tartózkodik és így könnyen eljuthattak az adminisztrációs központokhoz, mint az elnöki palota, a rádió épülete, az amerikai nagykövetség és hasonlók.

A Viet-Kong és Észak-Vietnám katonái a végsőkig elvannak szánva és semmi nem riasztja őket vissza. Ezt az egész világ még abból az időből tudja, amikor a francia hadsereg harcolt ellenük, amikor ez az ország még része volt a francia Indokínának. Az egész világ még emlékszik Dien-Bien-Phura és legutóbb a Pueblo amerikai kémhajó eldobása által nyilvánult meg Észak-Korea ereje. Minden jel arra mutat, hogy az amerikaiaknak egy nagyszabású, az egész országra kiterjedő általános támadással kell számolniuk.

Ugy látszik, az amerikaiak most érdekelve vannak abban, hogy a Pueblo ügyét elkülönítsék és megoldják. Ez lehetővé teszi az amerikaiak számára, hogy minden erejüket a Viet-Kong nagy offenzívájának visszaverésére összpontosítsák. Ez az egyetlen számbajöhető politikai és katonai lépésük az amerikaiaknak.

(HÁCOFE, — a Vallásos Nemzeti Párt lapja). — Az utóbbi napok fejleményei arra mutatnak, hogy a vietnámi probléma a megoldásra irányuló kibontakozás helyett még jobban elmérgesedik. Egyszerre semmi biztató remény arra, hogy legalább az összetűzés kereteit lehet csökkenteni. Amióta Vietnám a kommunizmus és az amerikaiak nyílt összecsapásának színterévé vált, a világháború állandó veszélyét rejti magukban a távolkeleti fejlemények.

Nehéz megjósolni, hogy mi lesz a reakciója, vagy a következménye az utóbbi napok eseményeinek, ha azonban az amerikaiak úgy torolják meg a Viet-Kong nagyszabású támadását, hogy minden eddigi méretet felülmúló csapással sújtják Észak-Vietnámot, akkor nyilvánvaló, egy újabb és az eddiginél sokkal súlyosabb nemzetközi válság kifejlődése. A Vietnámban történtek gondolkodóba kell, hogy ejtsék mindazokat, akiket aggaszt a béke és az emberiség jövője. A szemben álló két tömbnek keresni kell az esetleges arany közepet, amely megtöri a vietnámi ügy okozta jeget.

MI VONZZA A NÖKET A TÉLI HIDEGBEN

T.-A., Leviszki u. 92 sz. alá?

KESZTÜ- ÉS BORÁRU IPAR LTD.

Kesztü akció

A női és férfi bőr- és kitűnő minőségű anyagokból készült kesztüök kiárúsítása

VÁRKOZÁSON FELÜL SIKERÜLT CSATLAKOZIK AZ AKCIÓHOZ A CHIMOPLAST PLASZTIKÁRU ÜZEM

esőköpeny-akcióval

Nagy választékban férfi és női esőköpenyek, a szivárvány minden színében

Ugyanott az alanti cikkek kiárúsítása:

KOSZTÜMÖK • RUHÁK • SZOKNYÁK BLUZOK • KÖTÖTTÁRU

Árusítás a készítőtol egyenesen a fogyasztónak gyári áron.

Az árusítás helye: „HACVP”, TEL-AVIV, Leviszki 92., (a Bialik iskolával szemben).
Az árusítás ideje: 10.00—19.00-ig

Most van a ruházati cikkek és kesztü beszerzésének ideje!

- ### WIZO KOZLEMENYEK
- A szeminariumi naptár: Febr. 11-én vasárnap tanulmányi kirándulás Haifa-ra, Indul Tel Aviv, az Arlozorovi vasutállomás melől 6.45 órakor, Ramat Aviv szőlőnől 7 órakor, Nalánjáról 7.30 órakor a Smilanski 1 szám alatti mozdontól. A haifaikali kirándulás indul a Nordau 2 szám alatti mozdontól reggel 9 órakor.
- HERZLIA:** Nove Amal: Vasárnap, 4-én este 7.30 órakor a purimi műsor megkezdése.
- HERZLSALEN:** Vasárnap, 4-én d. u. 6 órakor filmvetítés.
- RIJAT ATA:** Vasárnap, 4-én d. u. 6 órakor, Gled Hanna Mendele 16 szám alatti lakásán Róssel Mordecháj előadása.
- PARIZS CHANA:** Vasárnap, 4-én este 8 órakor film-est, fűtött helyeken, terített asztalok mellett.
- CHOLON:** Jessi Cohen: Vasárnap, 4-én este 7 órakor Klubest, 5-én, hétfőn 7.30 órakor dr. József Károly volt budapesti főorvosi, Biblia ismertető második előadása.
- BET SEMES:** Hétfőn, 5-én este 7.30 órakor Monostory Ada irodalmi este.
- NATANJA:** Sikun Dora: Keddén, 6-án d. u. 6 órakor Weissberger Mária előadása.
- RAMAT-GAN:** Keddén, 6-án d. u. 5 órakor teadélután Taustein Sári, Bialik 63, 3-ik bejárat alatt lévő lakásban.
- RIJAT GAT:** Keddén, 6-án d. u. 8 órakor tea.
- MORANA:** Keddén, 6-án este 7 órakor gyűlés, Szerdán, 7-én, este 8 órakor virágrendezés.
- HABA:** Heferen 19: Szerdán, 7-én d. u. 5 órakor Gács Teri előadása. Házaszónok Reiner Juliska és Friedmann Rózi.
- Cyeteles gyógyszerárak**
Tel Avivban
Grinberg Hámelech Georg 46, tel: 228208, Mágén Dávid, Allenby 35, tel: 623826, Katz, Dizengoff 132, tel: 223390, Nordau, Ben Jehuda 183, tel: 242672.
- Jeruzsálemben**
Zichron Mose, Rechov Jesájahu, Edison mellett, tel: 29125.
- Haifa**
Rámában, Arlozorov 29, ell: 62974.

»Estély« a Sheratonban

Maroknyi önkéntes spontán és önzetlen segítségével
a hatnapos háború hadirokkantjainak

— Az Uj Kelet tudósítójától —

Már nyolc hónap telt el a hatnapos háború óta, de még mindig számos súlyos sebesült nyomja a betegágyat. Azokról a rokkantokról van szó, akik féltükre megbénultak, vagy pedig két lábukat, esetleg két karjukat veszítették el. A sebesülteknek természetesen nemcsak az áldozatkész orvosi segítyre van szükségük, — amiben nincs hiány, — hanem a meleg baráti szóra és lelki támogatásra is, amelyet nem lehet orvosi receptre felírni.

A Tel Hásomér kórházban van az ország legnagyobb „rehabilitációs központ”-ja, ahol a súlyosan sebesült, rokkant katonákat gondozzák és az orvosi segítségén túlmenően erőfeszítéseket tesznek, hogy mielőbb visszatérítsék őket a dolgozó emberek társadalmába. Ebben a központban tevékenykedik már hónapok óta egy önkéntes csoport, amelynek élén Pinchász Jom-Tov áll.

A csoport a napokban estélyt rendezett a katonák számára. A tel-avivi Sheraton-szálló Acmát-termében a lassú zene ütemére óvatosan táncolt a 116 megívott súlyos sebesült. Az amputált lábak tánc közben bizony kissé ráfámaszkodtak a női partnerre (menyasszonyok, asszonyok, ápolónők), viszont a műkarok feszesen tartották a partnernő derekát.

A vendéglátók vezetője, Pinchász Jom-Tov figyelemmel kísérte védeceit, ha szükség volt, gondoskodott újabb asztalokról és székekről. Az agilis fiatalember nevét nem ismeri a nagyközönség, viszont tud róla a hadügyminiszter, a vezérkari főnök, sőt a hadügyminisztérium rehabilitációs osztálya is, amelynek vezetője a vezérkari főnök képviselőjével együtt már melegen köszöntet mondott neki és önkénteseinek.

Pinchász Jom-Tov a kooperációs központban dolgozik és a Náchál ipari jellegű települési mozgalmával foglalkozik. Fivére, Jákov Jom-tov, aki Pálmáchim kibuc tagja, a hatnapos háborúban ar. Um Kátáfnál lefolyt véres ütközetben súlyosan megsebesült és Tel Hásomérba került. Amikor Pinchász meg látogatta sebesült öccsét, fokozatosan megismerte a többi sebesült és rokkant lelki világát is. Rájött arra, ezeknek a sebesülteknek legfőbb vágya az, hogy amint az orvos megengedi nekik, le szálljanak az ágyról, nyomban hazakerüljenek, vagy, hogy a háború miatt félbeszakadt magánügyeiket elrendezzék. Olyan problémák ezek, amelyek nem tartoznak a hivatalos katonagondozó testületek munkakörébe. Aztán vissza kellett adni ezeknek a rokkantoknak elvesztett önbizalmukat.

Ennek a tevékenységnek legnehezebb része, a sebesültek bizalmának megnyerése volt. A létfontosságú kapcsolat megteremtése után — természetesen az orvosok és a kis csoport megkezdte a sebesültek segítségét — rokkantak először rövidtávú, majd nagyobb távolságra történő egyéni és csoportos utaztatását. Az önkéntesek magánautóikat állították a sebesültek rendelkezésére és így kezdték el először a városnézést, majd az országjárást. A sebesülteket szállító autók aravánt természetesen orvosok és ápolónők is

elkísérték a hosszú úton, de a kísérők között volt régész is (Dán Báhát, a jeruzsálemi egyetemről), aki elmagyarázta a látnivalókat és egy pszichológus, „akire azért volt szükség, hogy segítsen azon, aki esetleg sokkot kap, amikor viszontlátja azt a helyet, ahol a „baleset” érte.” Az északi hadtest parancsnoksága, valamint a katonai kormányzó a kuneit-rai tisztai kaszinóban ebéden

látta vendégül a kirándulókat. Nem lehet kifejezni azt az élményt, amelyben ezek a kiránduló-sebesültek részestültek.

Az önkéntesek figyelme elsősorban a gyerekekre is kiterjedt. A sebesült katonák kisgyerekeit az önkéntesek elviszik az állatkertbe, gyermekszínházba. Egy alkalommal pedig repülőkirándulásra vitték őket, meg

mutatták nekik a levegőből az országot és azt a helyet, ahol az apjuk harcolt, majd terített asztalok mellett beszéltek meg az élményeket.

★

A Sheraton szállóban megrendezett táncestre eljöttek azok is, akik már talpraálltak és sikeresen visszatértek, illetve beilleszkedtek a „rég életbe”. Chájim Támir alezredes, aki féllábát vesztette, már ismét a gazdaságában dolgozik. Résztvett és ünnepségen a kaftános és pájeszos Eliézer (Léjzer) Eckstein chászi-zsidó is. — Biztos léptekkel haladt és csak a beavatottak tudták, hogy falába van...

Mikor fejlődik jobban a labdarúgás, ha támogatják, vagy ha ellenzik?

Hozzáértő levele az Amerikában nehezen meghonosodó labdarúgásról

Röviden már hírt adtunk arról, hogy az Egyesült Államokban új fordulóhoz érkezett a labdarúgás azzal a körülménnyel, hogy a FIFA döntéseként az illegális és a hivatalos futballszövetségek egyesültek. Ezek után, majdnem természetesen, hogy nagy várakozással tekint a világ sportszerető közönsége a futballban is várható „amerikai ízü” fejlődés elé. Most azonban egy érdekes és íróját tekintve autentikus sportlevél számol be arról, hogy a rendelkezésre álló pénz ellenére sem olyan egyszerű a dolog.

MIKOR LESZ RENTABILIS A PROFIL-FUTBALL AMERIKÁBAN?

„Még sok víz folyik le a Hudsonon, amíg rentabilissá válhat az amerikai profilabdarúgás, vagy legalább is elérkezik ahhoz a ponthoz, hogy nem fizetnek túl sokat rá!”

Igy kezdődnek annak az Európából Amerikába szakadt sport-mecénásnak sorai az amerikai futballról, aki közvetlenül a háború után megteremtette Délkelet-Európa legnagyobb és legismertebb együttesét, összegyűjtve benne az akkori legjobb magyar játékosokat. Ebben az együttesben az egykori fradista néhai Blum Zoli kezelt Tóth III., Petschovszky a sokszoros román válogatott, Lóránt, a későbbi ötvénszeres magyar válogatott és sok más nagy név és nagy edző ezerepelt. A futball a legfőbb „hobbyja” és egy időben származási országában a bajnokságban szereplő 12 csapat közül, legálább félucatnyi, anyagi „függőségben” volt tőle. Mindig nyitott ajtája volt a csapatok számára. Ilyenformán fogalma van arról mennyit kell áldozni a labdarúgásért, hogy elérjen egy bizonyos színvonalat.

„Az a tény, hogy áldozni kell — hangzik a levél — semmi hátrányt nem jelentene az Egyesült Államokban, ahol szívesen áldoznak két esetben: ha rentabilitásról, vagy szórakozásról van szó. Ebben a pillanatban azonban és még sokáig, egyik esetről sem beszélhetünk. Rentabilis, vagy ne tulajdonít ráfizetéses csak az

esetben lehet, ha az amerikai megszereti a labdarúgást és ezzel a második kérdés is megoldást nyer, mert ha megszereti, akkor jó szórakozást is nyújt számára.”

„Nos, vegye tudomásul, hogy az amerikai nem szórakozik a futballon, csak az Egyesült Államokba szakadt európaiak, akik a maguk kedvtelésére szeretnék meghonosítani a labdarúgást a tengeren túl. A bennszülöttek nem látogatják a futball pályákat, csak az úgynevezett amerikai futball szeretik, ami viszont számunkra marad unalmas, érthetetlen sport. A rugbyt is imádják, csak éppen a labdarúgás szép ségeit nem tudják „felbecsülni”. Nem értik, mi a szép egy pompásan gördülő csatár-akcióban, nem élveznek egy ördögös testestel, egy kapásgólt, egy káprázatos védést, vagy egy áttörhetetlen védelmi hármast”.

AMI MÁR HASONLITANI KEZD AZ EURÓPAI LABDARUGÁSHOZ

A levél enyhe nosztalgiaival emlegeti a hatalmas gyűjtőket és a futball együttes-járó „zöldasztal-dribliket”. — Bár, teszi hozzá a levélíró, ebben bizonyos mértékig mégis kezdni átvenni az öreg földrészek szokásait, mert zöldasztal-döntések már vannak az ifjú bajnokságban.

Az amerikai mecénások, a tapasztalat hiányában, azonnali eredményeket követelnek az edzőktől, akiknek sokat fizetnek és a vásárolt játékosoktól, akik szintén előnyös szerződéseket kötöttek. Érdekes viszont, hogy jobbára a kiöregedés szélén álló neves játékosok fogadtak el ajánlatokat, vagy az egészen fiatal remények, mert a jelenleg futó, jó nívójú nemzetközi fémjellel bíró játékosok nem nagyon szerződtek le. Ők tudják, hogy a hozzá nem értő vezetők pillanatnyi lelkesedése hamar lelohad és akkor már betűtött a baj.

Mindenesetre annyit elértek, hogy kötelezőleg bevezették a középiskolákban a labdarúgás oktatását és ez bizonyos idő múlva eredményt is hozhat. A levélíró szerint ez a hatósági intézkedés nagyon üdvös, de azokban az államokban, ahol a fiúk „elölték” az iskolát a foci miatt, pofonokat kaptak a tanártól, vagy az szülőktől az elmulasztott órák és elköpottatott cipők miatt — ott teremtdött meg az igazi jó futball.

Talán meg kellene tiltani a labdarúgást, gyorsabban fejlődne, mint támogatással.

HETI FILMLEVEL

BOTRÁNY A CSALÁDBAN — Hod-mozi

Mintha a századforduló idején írták volna azt a bohózatot, amelyből a fenti film készült. Oly szabályos, oly francia, annyira a helyzetkomikumra épült. A gyakorló mozilátogató előre megmondhatja, mi következik, hogyan bonyolodnak a szálak. És mégsem zavaró ez. A néző megnyugszik a film igénytelenségében, nem törődik vele, elengedi magát és élvez a rázázporozó humort, a mulatságos jeleneteket.

Pedig milyen primitívek a nevetetés eszközei. Három fekete táská példál minduntalanul a falatrúzó nevetés előidézője. Az egyik ékszerrel van tele, a másikban bankjegyektegek vannak, míg a harmadikban a háztól eltávozó szobalány személyi holmijai, fehérneműi. A néző jól tudja, hogy mikor melyik táskát nyitják fel. Ugy kell exponálni, hogy a nézők beavassák a titokba. Csak a szereplők szegények, akik nem tudják és ezért amikor nagy mohón vetik rá magukat a pénzre, vagy ékszerre mindig a női fehérnemű kerül a kezükbe. És hiába tudjuk előre, hogy a fehérneművel telt táská nyílik ki, nem tudjuk nevetésünket visszatartani. Olyan meglepetek, olyan felidutak a film szereplői, olyan családottak, amikor a kívánt pénz, vagy ékszer helyett a fehérnemű kerül a kezükbe.

LOUIS DE FUNES

Csak a film megtekintése után jut az ember eszébe: hogyan merészelnék manapság ilyen filmet készíteni! Mire számíthatnak? A kritika legyilkolja ezt a maradiságot, a szinpadszerűséget, azt, hogy lényegileg nem is film ez, csak celluloid szalagra felvett színházi előadás. — Egyetlen színhelyen játszódik le a film minden jelenete. A rendező nem is akarja kimozdítani a szinpad keretéből. Mert így kapta, így adja tovább. Megbirkózik a feladatával. Megnyeri a csatát. A néző az első perctől kezdve úgy nevet, hogy a könnyei csurognak.

Hatalmas sikere lesz ennek a filmnek, amelyről alig lehet valami jót is elmondani. Pedig valamilyen különös titka van, már az indítás első perceiben megkapja a nézőt, beavatottá teszi és egy percen belül hagyja unatkozni, egy percnyi nyugtot sem hagy a rezekizsmainak. Milyen jó dolog nevetni! Milyen hálás érte a néző.

Louis de Funes az oly sokat szerepeltetett francia komikus, aki mindig jó és mindig egyforma, most mintha még egy kicsit jobb lenne és mintha egy kicsit más is volna, mint eddig. Soha ilyen mulatságosnak nem látták őt, soha ilyen hálás szerep nem jutott neki, soha nem pazaroltak rá annyit premierplánt.

A többi szereplők is egytől-egyig kitűnőek. Ugy amerikai a nevetetés módját, hogy nem lehet ellenállni nekik.

CASINO ROYALE — Chen-mozi

Vajudtak a hegyek és megszületett az egérke. Évek óta dobolják, hogy ilyen még nem volt, ilyen ragyogó szatírát még nem készítettek, hogy ilyen sztárparádé még nem vonult fel, ennél pénzt még filmre nem költöttek. John Huston vezető rendező mellett még négy másik rendező is közreműködik, pompások a díszletek, a jelmezek, nagy a sztárfelvétel. Csak néhány nevet sorolunk fel: David Niven, Charles Boyer, William Holden, John Huston, Deborah Kerr, Ursula Andress, Belmondo, Peter Sellers.

Csupa nagy sztár. Valamennyinek a neve vonzást gyakorol. És a film, amely a James Bond nagystílus szatírája olyan technikai magaslaton van, annyira kimeríti a technikai fantáziát, hogy álmélkodhatik rajta a néző.

Csak valami nagy baj van. Hiába minden pazar és csodás és meglepő, hiába pályázik a film minden kockájával a néző elismerésére, nevetésére, a feintő néző még csak egy mosolyra sem méltatja az erőfeszítést. Szomorúan, bosszankodva, mosolytalanul bámul a néző a szélesvásznú színes filmre és nem tudja, hogyan, miképpen, de érzi, hogy becsapták, megrövidítették. Nem akarták pedig becsapni. Sok millió dollárt költöttek rá erre a filmre. Csak éppen arról van szó, hogy a szatíra műfaja egy nagyon is különleges dolog, ahhoz speciális tehetség kell. Akiben nincs meg az hiába is kísér-

letezik vele. Márpedig mind a többi, akik ezt a filmet nagy költséggel és buzgalommal előállították hiányzik a szatírhoz való tehetség, a lényeg meglátása és maró, éles kigunyolása. Minden szó, nyúlós masszává válik, nem tudnak kikecmeregni egy-egy jelenetsorból, behemperegnek, mint díszítő tölcsér.

Tikkasztóan unalmas film ez, valamilyen fanyar, nemlétező humorral kevert, borzongató. Mintha egy nyirkos barlangban lennénk és alig várjuk, hogy kimehessünk onnan. Oly boldogan támolyog le az ember a lépcsőből, amikor feltűnik a megváltó szócseka: „end”.

A színészek méltatására nem érdemes szót fordítani. Csakis kinlődnak a rendezők nem tisztázott fogalmainak zűrzavarában.

Rémes szatíra. Nehéz róla nem szatírát írni.

Zoltán Derső

A TEL-AVIVI MOZIK HETI MŰSORA

Előadások kezdete 4.30 — 7.15 — 9.15
ALLENBY: Meztőláb a parkban
ARMON DAVID: A nap szepe
BEN JEHUDA: Lady Chaplin
CHEN: Vadak és Ártatlanok
CINERAMA: Három óra júniusban
ESZTER: A piszkos tucat
GAT: Mindenkorra alkalmas ember
GORDON: Feltámadás
CAFON: Elet az életért
HOD: Oszkár
MAXIM: Asszony a homokban
MUGRABI: A makrancos hölgy
ORION: MI, csodagyerekek
OPHIR: Önnék uram, szeretettel
PEER: A komédiások
TCHELET: Köpenéki kapitány
TEL-AVIV: A babák világa
SDEROT: Válás amerikai módon
YARON: Johnny Hambo
BAT-JAM
BAYON: Leány mindenkinél
OREN: A millió váto
BAT-JAM: A düh harmadik

UTAZZON BIZTONSÁGBAN AZ ESTI ÓRÁKBAN

A téli hónapokban, amikor korán alkonyodik, — utazzon vonaton biztonságosan és kényelmesen. A szép és jól világított kocsiban jól érzi magát... felhasználhatja az időt olvasásra és munkára... és kényelmesen, nyugodtan érkezik célhoz.

Ezért legelőzelebb is: ha kirándul és utazik használja az Izraeli Vasutak vonalait

IZRAELI OPERA

Vasárnap, február 4.: RIGOLETTO

A

Junius 6-án... papnellek nem tud... tani a Kneszet... ülés megtartását... léten enyhe hóp... ték ezt a hatást... tel-avivi és általa... lenen kívül Knes... lők kezdeményez... elhalasztását. F... asszony, aki az... költ, nyomban a... léstügyi miniszter... vetési vitájának... kor jelentette be... vazás miatt az... szakítja.

A dolog anny... volt, hogy a t... rend első szónok... ként ugyancsa... Smuel Támir ke... utban volt a s... vény felé. Nem... te, hogy miért... meg beszédét... szony kitartott... készítése mellett... között Támir, s... más képviselő... zsalémi nagy ha... nak ijedelme ve... viselőknő, akik... féltek, hogy eg... Jeruzsálemben... aztán inkább a... rizmus amugya... forgó kerekéne... leállítására melle... s az ülést elnap...

DEMOKRACIA ÉS ÉLETKULT

Különbön a... olyan kérdés s... melyről a tárg... ző nap is folyt... kak véleménye... tartozik a Par... körébe. Ezen... van a többi... Hausner képvis... Arról van 19... Zimmermann s... képviselők kül... solták, tárgyal... arról, amit ök... ráciának és... neveztek. Va... volna szó, hog... közönséget, a... ra nevelni, ho... garok legyene... lamot és egym... jék, hogy az... rális formák... Hangzatos, sz... csak éppen ne... dolga róla tár... végül is, a K... hozó testület... tó el, hogy e... paragrafusokt... szabályokat... galmazni. De... sége akkor úg... legyen vita a... Az ügy mo... rendre. Minth... nak világosa... keretei nem v... laló képviselő... legkülönbözőb... próbálták m... meglehetősen... tárgyköröket... Sulámit Alon... jén az egyi... volt, elmond... parlamentáris... főként szót... alapján tartó... nek a problé... valami afélés... Házban, hog... kadék van e... mint nemzet... akarunk mut... hogy valójába...

— Azt ke... — mondotta, kedjék a pol... gal, a hatós... és milyen le... fokon az eg... az egyénnel... Zimmerma... ezen a véle... mindjárt elő...

A tisztelt Házban

— Az Új Kelet parlamenti tudósítójától —

Junius 6-án a jordániai arapellek nem tudták elriasztani a Kneszet-tagokat az ülés megtartásától. A múlt héten enyhe hópelyhek elérhették ezt a hatást. Hír szerint, általában Jeruzsálem-avivi és általában Jeruzsálem-avivi Kneszet-képviselői kezdeményezték. Rut Hektin elhalasztását. Rut Hektin, a földművelésügyi miniszter, aki az ülésen elmondta, hogy a földművelésügyi minisztérium költségvetési vitájának befejezése érdekében, hogy a háború miatt az ülést félbeszakítsa.

A dolog annyira váratlan volt, hogy a további napirend első szónoka, az egyeb-ként ugyancsak tel-avivi Smuel Tamir képviselő, már utban volt a szónoki emelvény felé. Nem is igen értetvén felé, hogy miért nem kezdheti meg beszédét. Hektin asszony kitartott az ülés berekesztése mellett. Hiába tiltakozott Tamir, s még néhány más képviselő. Az előző jeruzsálemi nagy havazás napjai után ijedelmé vett erőt a képviselőknél, akik nyilván a téli feltekt, hogy egy évszakára Jeruzsálemben rekednek. Így aztán inkább a parlamentáriszmus amugyan is lassan forgó kerekének ideiglenes leállítását mellett döntöttek, s az ülést elnapoltatták.

DEMOKRACIA ÉS ÉLETKULTURA

Különbözik a napirenden olyan kérdés szerepelt, — amelyről a tárgyalás már előző nap is folyt, — amely sokak véleménye szerint nem tartozik a Parlament hatáskörébe. Ezen a véleményen van a többi között Gideon Hauser képviselő is.

Arról van ugyanis szó, hogy míg 1967 végén Cvi Zimmermann s Sulámit Aloni képviselők külön-külön javasolták, tárgyaljon a Kneszet arról, amit ők aktív demokráciának és életkulturának neveztek. Valami aféle szó, hogyan lehetne a közönséget, a polgárságot arra nevelni, hogy jó honpolgárok legyenek, hogy az államot és egymást megbecsüljék, hogy az életüket kulturális formák között éljék. Hangzatos, szép javaslat ez, csak éppen nem a Kneszet dolga róla tárgyalni. Hiszen, végül is, a Kneszet törvényhozó testület. Alig képzelhető el, hogy e vonatkozásban paragrafusokba szorított élet szabályokat lehetne megfogalmazni. De a Kneszet többsége akkor úgy döntött, hogy legyen vita a kérdésben.

Az ügy most került napirendre. Minthogy a javaslatnak világosan megszabott keretei nem voltak, a felszólaló képviselők az ügyet a legkülönbözőbb oldalokról próbálták megvilágítani, s megtehetően véletlenszerű tárgyköröket vetettek fel. Sulámit Aloni, aki annakidején az egyik javaslat tevő volt, elmondta, hogy rövid parlamentáris gyakorlatra, de főként ösztönös megérzés alapján tartotta szükségesnek a problémát felvetni és valami aféle tárgyalni a Házban, hogy mekkora szakadék van a között, amit, mint nemzet a világnak fel akarunk mutatni és a között, hogy valójában élünk.

— Azt kell leszögeznünk, — mondotta, — hogyan viselkedjen a polgár a hatóság, a hatóság az egyénnel, milyen legyen kulturált fokon az egyén kapcsolata az egyénnel.

Szerinte ezek a kérdések nem rendezhetők törvényekkel, vagy rendeletekkel. **Sulamit Aloni** képviselő közbevetésével ad kifejezést véleményének: Kneszeti vita sem szabályozhatja ezt a kérdést. Ezt végül Zimmermann is elfogadja. Kijelenti, létesítsen a Kneszet egy ad hoc bizottságot, amely hallgasson meg szakértőket, mint például szociológusokat, nevelőket, orvosokat, jogászokat, hogyan lehetne társadalmi életünk hibáit kiküszöbölni, demokráciánkat aktívabbá tenni és általában az élet mindennapjainak kulturáját biztosítani.

Avraham Tiár képviselő a sokszor hangoztatott életkultúra emlegetések közbevetésével egy olyan, nemrég lezajlott, kínos incidenst említ fel, amely állítólag a Gáchálpárt egyik vezetéségi ülésén zajlott le, s amelynek aktív szereplője éppen Zimmermann képviselő volt. Hír szerint a képviselő akkor Kohén-Gideon egyiptomi származású képviselő társa felé azt kiáltotta oda a vita hevében: „Maga rosszabb, mint egy arab!” Vajon ez is az életkulturához tartozik? — kiált közbe Tiár képviselő,

Zimmermann megragadja az alkalmat, hogy a lapokban már annyiszor említett incidens kérdésében a maga álláspontját elmondja. — Szívesen válaszolok kérdésére, Tiár képviselő úr — mondja, — s mindjárt le is szögezem, hogy nem tettem meg az inkriminált kijelentést. A vita hevében, amikor bizonyos fenyegetések hangzottak el, akkor szószertart a következőket mondtam: A szomszéd országok hosszú idő óta fenyegetnek bennünket, mi azonban nem ijedünk meg az arab fenyegetésektől, ez nem is lehet vitamódszer és, ha valaki a zsidók közül a fenyegetések fegyverével hadakozik, úgy az rosszabb, mint a szomszédos országokban lakó arabok.

Igy aztán végül mértékadó helyről hangzott el, hogy a belső pártfórumon lezajlott vitában, mit mondott Zimmermann képviselő, képviselőtársának. A kérdés megvilágítása — persze — csak a Zimmermann verziót jelenti, s a parlamenti körök tudomása szerint a kínos incidens nyomán közte és Kohén-Gideon között támadt ellentét még nincsenek felszámolva.

TEJESÜVEG ÉS DEMOKRACIA

Sulamit Aloni aktív demokráciát követelő beszédében példákat hoz fel arra, hogy mi féle igazságtalanságoknak van kitéve időnként a polgár. Így például elmondja, hogy a TNUVA letét ellenében adott ki a fogyasztóknak tejesüvegeket. Egyszer csak elhatározta, a nagy fogyasztási szövetkezet, hogy nem váltja vissza az üvegeket, nem adja vissza a betéteket. Mi volna ez, ha nem a letétek ellopása, — mondja Aloni képviselő. De a rendőrség nem avatkozott be, mert azt állítja, hogy nem közügyről van szó. **Rut Hektin** képviselő, aki később felszólal, védelmébe veszi a TNUVA-t. Elmondja, hogy megállapítása szerint a TNUVA igenis visszaveszi a demokráciát annyira megintgató tejesüvegeket, csak nem egyszerre, hanem fokozatosan. Sulámit Aloni azonban közbekiált és kétségbevonja Hektin képviselő állítását. Hetkin asszony azon-

ban alapos munkát végzett, közli, megvizsgálta a tejesüvegek ügyét, tudja, hogy a TNUVA vissza fogja adni a letéteket, különben is, leszögi, hogy a TNUVA egyike a legjobban működő közintézményeknek, amiről mindenki csak példát vehet.

Igy aztán a tejesüveg és a demokrácia összefüggéseinek problémája pillanatnyilag lekerült a tisztelt Ház napirendjéről.

A vihar a tejesüveg körül már elült, amikor újabb és sokkal élesebb formában került a napirendre egy olyan probléma, amely megint csak Sulámit Aloni képviselőt állította a központba. **Menáchem Porus** képviselő szólalt fel, hiszen az ő pártjának is nyilván van mondanivalója a demokrácia védelmében. Am a képviselő ez alkalommal szónoki lendületének minden hevével kizárólag a vallásos képviselőket gyakran bosszantó Sulámit Aloni ellen fordult:

— Még emlékeztünkben van, — mondotta Porus képviselő — az a szónoklat, amit Aloni képviselőtől néhány nap előtt hallottunk itt a Házban. Akkor történt ez, amikor a nemzeti parkok és történelmi szempontból védett területek törvényjavaslatát tárgyaltuk. Aloni képviselő megengedte magának, — mondja Porus —, hogy a Nyugati Fal körüli viszonyokat rendkívüli élességgel bírálja. Sajnálatos, hogy Sanhedrai asszony, aki akkor elnökölt, nem követelte határozottabban Sulámit Alonitól sértő kifejezéseinek visszavonását. Meg vagyok ugyanis győződve róla, hogy nemcsak az én szavazóimnak tizezrei, hanem igen sokan a többi képviselők szavazói is komoly sérelmet láttak abban, ahogy Aloni képviselő ösi Szentélyünk maradványáról, a nekünk legdrágábbról, a Nyugati Falról beszélt, amelyet évszázadokon át népünk tömegeinek könnyűtakjai öntöztek. E hely fölétt soha nem szünt meg a dicsőítő ragyogása és erről a helyről merészelt a képviselő úgy beszélni, ahogy beszélt és az ott jelenlévő zsidókat a Dibukból kilépett figurákkal azonosította.

Porus képviselő, mind na-

gyobb és nagyobb indulattal idézi Aloni képviselő előző beszédét és amikor megemlíti azt is hogy a sérelmezett beszédben arról esett szó, mintha a Nyugati Fal valamelyes babonás kultusz színhelyévé változott volna, odakiált Aloni képviselő felé két árameus szót: **Afrá löfmeá**.

Ezt a tálmudi szitkot nagyon sok képviselő nem érti. Az újságírók körében is bizonyos tájékozatlanság mutatkozik. Vallásos képviselők cédulát nyújtanak át nem-vallásos szomszédaiknak, s gyorsan lefordítják az árameus szavakat héberre. Aloni képviselő azonban — ugylátszik — a talmudi iroda lomban is jártas, mert Porus képviselő kijelentését annyira sértőnek veszi, hogy feláll és határozott léptekkel kimegy az ülésteremből.

Nos, mi is az afrá löfmeá? Héber fordítása **eferelepia**, szószertart és magyarul: „por a szájába”. A Talmudban ezt a két szót ármeus formában olyan esetben alkalmazzák, amikor istentagadók akarnak megbélyegezni vele. Tulajdonképpen értelme, hogy az Istenkáromló száját tömje be a föld porával. Ilyen értelemben fordul elő például a Baba Batrában, vagyis a rövidség és értetőség kedvéért abban a talmudi részben, amely a Nezikim traktátusban harmadik rész, harmadik, vagyis utolsó kapu címet viseli — ugyan csak ármeusul.

Talán éppen a tájékozatlanság nyomán senki sem szól közbe, senkinek siet közbekiáltásokkal Aloni képviselő védelmére. Csak Porus képviselő beszéde végén jelenti ki az ülést vezető Szardinesz alelnök, hogy az afrá lepia kijelentést törölni kívánná a Kneszet jegyzőkönyvéből, mert az nem parlamentáris szó-használat. Porus képviselő azonban kitart igaza mellett, s nem járul hozzá a szavak törléséhez.

Sokan különbözőféle módon vélekednek. Általában az a vélemény alakul ki, hogy a házszabályok értelmében az ülés elnöke csak olyan szavak, vagy szövegrészek törlését rendelheti el, amelyek az állambiztonság szempontjából veszélyesek. Egyelőre kétségtelen —, hogy az istentagadók megbélyegzésére kialakult ármeus szavak a Kneszet jegyzőkönyvének ideiglenes szövegében bennmaradtak.

BEÉR-SÉVAI HIREK

Elmaradt a „Jehosúa Bárné emlékünnepe”

Mint már beszámoltunk róla, a „Dágánjá” iskola most elkészült tornatermét a néhai Jehosúa Bárné órnagyról, az Éjlát hajó elsüllyesztésénél hősi halált halt tengerésztsztről akarták elnevezni. A kegyeletes ünnepély az elhunyt volt mozgalmi bajtársai, a „Hánoár Hácioni” volt magyarországi tagjai kezdeményezték, akik ebben a formában gondolták legmáltóbban megőrkíteni Bárány Pista, a szeretett, nagyrabecsült, volt mozgalmi vezetőjük emlékét.

Az ünnepélyt január 23-án akarták megtartani. A meghívókat elküldték az ország minden részében élő bajtársaknak, a család tagjainak. (Bárné özvegye két ízben is leutazott Beér-Sévára és személyesen akart meggyőződni arról, hogy férje emléke megőrkítése méltó keretek között és a család elképzelései szerint történik majd), a haditengerészet is jelezte, hogy nagyobb egyezséggel képviselteti magát, a márványtábla is elkészült, a bajtársak adományai is befolytak a terem tornaszereinek beszerzéséhez — egy szóval: minden készen volt az ünnepély zavartalan megtartásához.

De rendezőbizottság tervez — a város végez: a város vezetősége ugyanis „meggon doita magát”...

Egy héttel a névadó ünnepély előtt a „Dágánjá” iskola igazgatósága közölte a rendezőbizottsággal: sajnáljuk...

A polgármester ugyanis levelet intézett az iskolához és kérte az ünnepély „elhalasztását”. Az indoklás: a városnak szándékában van egy későbbi időpontban saját gyászünnepséget tartani, amelynek során a tornatermet az Éjlát hajó valamennyi áldozatáról fogják elnevezni. A város nem járul

hozzá „magánosok akciójához”, csak egy hősi halott emlékének megőrkítéséhez, aki nem is volt beér-sévalakos...

A határozat érthető megütöztetést keltett a „Hánoár Hácioni” Beér-Séván és az országban élő tagjai körében és az a város széles körében is visszhangot váltott ki. Különösen azt kifogásolták, hogy az ünnepély letiltása jóformán az utolsó pillanatban történt, hiszen a városnak lehetősége lett volna az engedélyt megtagadni már két hónappal ezelőtt is, ha úgy látták, hogy nem fedik elképzeléseiket, vagy más elgondolások miatt. A kegyeletes emlékünnepepy ilyen durva formában történt lemondása nemcsak kegyelet-sértő, hanem az bántó özvegye és gyermekei számára is.

— Nem meglepő, ha rosszszalással fogadtuk a város vezetőinek döntését — mondotta munkatársunknak a rendezőbizottság egyik tagja. — Szabályos és hivatalos formában fordultunk két hónappal ezelőtt a város névadó bizottságához — miután a Dágánjá iskola igazgatósága és az iskola szülői tanácsa örömmel magáévá tette elgondolásunkat. Nem sokkal ezután Náchum Szné tanácsos, a névadó bizottság elnöke, kérdésünkre közölte, hogy a bizottság jóváhagyta a terem elnevezését Jehosúa Bárnéról. Sajnálatos, hogy a szűkkörű városvezetés legutóbbi ülésén a város urai nem vettek tudomást a névadó bizottság határozatáról és másként döntöttek.

Mint értesültünk, az elmaradt emlékünnepepy ügye a tanács legközelebbi ülésén napirendre kerül, mivel Jiszraél Sliát (Chérut) tanácsos interpellációt intéz az ügyben a polgármesterhez.

Dimona tanácselnöke Jeruchám és Dimona egyesítését javasolja

Gávriél Szábág, Dimona tanácselnöke a múlt héten kijelentette, hogy javaslattal fordult Jeruchám és Dimona vezetőségéhez a két szomszédos olévároska egy adminisztratív egységgé való egybeolvasztására. Mindkét városka megőrné autonómiáját és külön városvezetőséggel működne, de egyetennek a községi adminisztratív szerveiket, municipális hivatalnokait. Ez a megoldás lényegesen olcsóbbá tené a szolgáltatásokat és jelentős megtakarításokat eredményezne, amelyeket a városok fejlesztésére lehetne fordítani.

A két testvérvároska között a távolság 12 kilométer és a közvetlen országúton tíz perc alatt könnyen el lehet érni egyik településről a másikra. A Dimona és Jeruchám között elterülő pusztaságot közös erőfeszítéssel ipari körzeté kell kiépíteni, amely az idők folyamán még közelebb hozná a városkákat egymáshoz.

Gávriél Szábág rámutatott

Hangsúlyozni kell, hogy a belga külügyminiszter szétosztalta azokat a vádakat, mintha Izrael megsértette volna a belgium diplomáciai területenközvetítését. A külügyminiszter elmondta, hogy az incidens a belga konzulátuson és nem a diplomáciai követségen történt. Ismeretes, hogy a konzulátusok nem élveznek a követségekhez és a nagykövetségekhez hasonló területi jogokat.

NAPRÓL - NAPRA

„Románok” egymás között — héberül...

Az Izraelben vendégeskedő dr. Mose Rosen romániai főrabbi nemrégiben az egyik vallásos ifjúsági faluban tett látogatást. A növendékek közöttük sokan romániai származásúak, nagy örömmel, énekelve és táncolva fogadták a romániai zsidóság lelki vezérét. A főrabbi szemmel láthatóan megrögzött, amikor látta a fogadtatást, majd a helyi templom székén állva beszédtett intézte az ifjúsági falu neveltjeihez, amelyben részletesen kifejtette felfogását, a béke szükségességéről és a Clonba való visszatérésről.

Félcéltetés Izrael és Belgium között

A belga parlamentben egy flamand szenátor a napokban kifogást emelt Izrael ellen, mondván, hogy az izraeliek megsértették a nemzetközi diplomáciai szokásokat, amikor a rendőrség a hatnapos háború idején erőszakkal betört a jeruzsálemi óvárosban lévő belga konzulátusra és letartóztatott őt, ott rejtőzködő arab diplomatát.

Rosen főrabbi személyesen ismert hallgatósága közül egyenéhány fiut, ezuttal azonban — a multbeli szokástól eltérően — nem anyanyelvükön, hanem héberül szövegezték a hallgatóságához.

A belga külügyminiszterhez intézett interpellációban a képviselő, dr. Hendrik Balt antwerpeni orvos elmondta, hogy a belga konzulátus területén két egyiptomi, egy szíriai és egy iraki diplomatát, valamint az Arab Liga kiküldöttét tartóztatták le.

arra is, hogy szívesen venné a két városka teljes egyesítését is, közös vezetőség megválasztását. Ebben az esetben Dimona tanácselnöke állna az egyesített városkák élén, mivel Dimonának 25.000 lakosa van, míg Jeruchám csak 9000 lélekszámú város.

Mint várható volt, Pinchász Máanit, Jeruchám tanácselnöke visszautasította kartársa javaslatát:

— Nem hiszem, hogy az egyesítés Jeruchám javát szolgálja és annak nyomában városunk költségei csökkenének — mondotta Háanit. — Az egyesítés esetén Dimon elyelné Jeruchámot. Hiszen így is már évek óta harcot folytatunk létünkért, mivel Dimona megszerezte azokat az ipari üzemekeket, amelyeket Jeruchámnak készült felállítani. Az egyesítés után Jeruchám csak még hátrányosabb helyzetbe kerülne.

Itt említtük meg, hogy Jeruchámot a múlt héten összekapcsolták a Szde Zohárból elvezetett földgázvezetékbe. A Fönícia lüveggyár és a Tempó hústöltőgyár, valamint a városka ipari körzetében lévő üzemek részeseinek a földgázból és egyelőre nincs szó magánháztartások bekapcsolásáról is. A Tempógyár, a fejlesztési minisztériummal közösen, nemrégén egy kis földes repülőteret is épített a városka mellett, melyet könnyű repülőgépek vehetnek igénybe.

(b. gy.)

ORKÁN A NILUS FELETT

Irta:
BÁRUCH NÁDEL

26.

Most még frontkatona vagyok, aki az egyik legveszélyesebb arcvonalon harcol. A beszélgetés egyre érdekesebb lett. Közben elszívtam majdnem egy egész csomag cigarettát, holott évek óta nem dohányzom. Hiába, az idegfeszültség. Befejezésül — mikor már minden témát kimerítettünk — ezt mondtam az összekötőnek:

— Én csak egy dolog miatt félek. Képzeld el, hogy zavartalanul folytatom a munkámat, szállítom a fegyvereket az egyiptomi hadseregnek, s egy szép napon jelenteni fogom, hogy a felszerelésük a legmodernebb, mindenük van, erősebbek nálunk. Mi lesz, ha akkor sem adnak hitelt az információimnak? Aztán majd be is bizonyítják a fölényüket az egyiptomiak, s elfoglalják ezt az irodát — akkor is belátják majd utólag, hogy mégis csak nekem volt igazam?

Mivel régi és tapasztalt hírszerző volt az összekötőm, jól tudta, hogy még az ilyen szélsőséges elméleti kérdésre se szabad komolytalan választ adni.

Ezért nem adott inkább semmilyen választ, ellenben búcsúzáskor meglepő dolgot mondott:

— Adnék én magának egy jó tanácsot. Meghallgatja?

— De még mennyire!

— Próbálja elintézni, hogy ne a mi szervezetünkkel, hanem közvetlenül a katonai hírszerző osztállyal legyen kapcsolata. Azt hiszem, az mindenképpen az ügy javára volna. Akárhogy is vesszük, a hadsereg lesz mindig is a legeredményesebb intézménye ennek az országnak... Barátságos hangulatban búcsúztunk.

XXXV. FEJEZET

ÚJ JELENSÉGEK

A FEGYVERKERESKEDELEMBEN
(1957 július 15 délelőtt 11-től 11.50-ig — kairói időszámítás szerint)

A hírnök egyetlen mondatot mondott nekem tegnapelőtt: „Záchária Muchái-el Din látni akarja magát.” Többet jelentett ez a mondat, mintha órákon át beszélt volna. Még ma is emlékszem egy másik ilyen sokatmondó üzenetre. Amikor közel három évvel ezelőtt felkeresett egy hírnök a Mövuoat Gilboá kibucban, szintén csak ennyit mondott: „A hosszú Fischl látni akar...” Hát lehet ezt elfelejteni? Egyébként Fischl volt az, aki minden áron óvott engem Zácháriá Muchái-el Dintől.

Mit akarhat tőlem? Alig aludtam valamit azon az éjszakán, folyton csak ez járt a fejemben. Genfben voltam, a város egyik legszebb hoteljében volt lakosztályom. Már vagy fél éve, hogy Svájcban töltöttem az időt, villám Heliopolisban üresen állt, csak rövid látogatásaimkor laktam benne.

Fontos megbízatásaim voltak Svájcban, ahol mindig szerettem lenni, s kitűnően tudtam ott összekötni a kelemeset a hasznossal. Felvettem a kapcsolatot néhány korábbi ügyfelemmel, mert rájöttem, hogy csak erősítési egyiptomi pozíciót, ha tudják rólam, hogy más országoknak is szállítok fegyvert. Ami Egyiptomot illeti, a Szináj-hadjárat, vagy ahogy ők hívták, a Suez-háború után volt dolgom elég. Ugyiszólván egész légihaderejük, repülőterei felszerelésük, a páncélos fegyverem — megsemmisült. Most fel kellett töltenem a fegyverraktárakat.

Politikailag nem állt rosszul Egyiptom szénája, de megtépázta erejét ez a háború. Munkához láttam tehát, s beszereztem számukra a legszükségesebbet. Közben új ügyfeleim is támadtak — a délamerikai diktátorok is megtisztelték rendeléseikkel. Ismétlem, nem a tisztaságon miatt bővítettem ügykörömet, csak azért, hogy fokozzam az egyiptomiak bizalmát irántam. Ha nemzetközi fegyverkereskedő színében tűntem fel, akkor minden gyanun felül álltam a szemükben.

Közben technikai forradalom sepegt végig a hadiipar minden ágában. Azok a fegyverek, amelyek tegnap még modernnek számítottak, ma már ócskavasként cseréltek gazdát, s volt dolgom elég, hogy lépést tartsak az eseményekkel. Új cikket is be kellett vezetnem. Hadihajóval korábban nem foglalkoztam, most azt is kértek tőlem az egyiptomiak. Néhány héttel később az első horgonyt vetettek az egyik kikötőjükben.

A technikai forradalom következtében új beszerzési forrásaim is létesültek. Az elsőosztályú katonai hatal-

mak is áruba bocsátották egyes fegyvereiket, amelyek még nem érték meg a szemétdombra, a másodosztályú hatalmak jó hasznát vehették. Nos, Egyiptom ilyen értelemben másodosztályú hatalomnak számított, tehát nyugodtan vehettem számukra egyet-mást a rendelkezésre álló kínálatból. Tankokról, s más szárazföldi fegyverekről beszéltem. A légifegyverek tekintetében csak azt vettem nekik, ami a legújabb és a legdrágább.

Mellesleg megjegyzem, hogy használni nagyon sokáig nem tudták ezeket a fegyvereket. Mert hozzáértő katonákat nem tudtam importálni, az ő harcosaik pedig korlátozott képességekkel rendelkeztek. Hosszu hónapokig tartott, amíg rájöttek a nyitjára az új fegyvereknek, s megkezdődött a kiképzés. Az egyiptomi katonáknak nagyon konzervatív. Mikor új fegyverrel kerül szemközt, először csak messziről méregeti, hozzányulni nem mer.

Ez persze engem, mint fegyverszállítót nem érdekelt. Csak mint hírszerzőt. Az egyiptomi hadvezetőség feladta a megrendelést, pontosan fizetett — mi egyebet akarhattam még?

Persze, a fegyverszállítás nem töltötte be az életemet. Mellesleg aranyifju is voltam, akit a legjobb és legönfeledebb genfi társaságokban lehetett látni, oldalamon mindig a legszebb lánnyal. Két-három naponként egy másikkal. A fegyverszakmában jól tudták az ügynők, hogy Árám Ánvirral érdemes üzletet kötni, mert a szerződés aláírása után a legkellemebb feltételek között isszuk meg az áldomást. Az én multságaimon a lányok is a legmodernebbek voltak, akár csak a fegyvereim...

A genfi éjszakai életben tréfásan „Ánvir-együttesnek” hívták azokat a lányokat a csoportját, amely állandóan körülöttem volt, s biztosította a multságaim kulturális színvonalát.

Drágán éltem, de megengedhettem magamnak ezt az életformát. Főnökeim tudtak persze a nagy éjszakai elhajlásokról, s időnként kihangsúlyoztam, hogy mindez nem Izrael számlájára történik, hiszen egyre nagyobb összegeket kerestem a fegyverüzletben, s két kézzel szórta ugyan a pénzt, mégis havonta zsirosodott a bank-számlám.

Már többször gondoltam arra, hogy véget kell vetnem a genfi szép napoknak, mert eredeti megbízatásom, hogy Egyiptomban legyek felderítő, oda kell tehát visszatérnem. Arról viszont álmodni se mertem, hogy éppen a titkos szolgálat főnöke hív majd vissza.

Mikor megkaptam az üzenetet, felhívtam egy zürichi számot telefonon, volt egy tartalmas beszélgetésem, majd a szálloda főportása utján helyet biztosított magamnak a holnapi kairói gépre. Korán lefeküdtem, de hiába vártam az álmot, csak forgolódtam a se-lyempaplan alatt. Kicsit aggódtam, mit akarhat az egyiptomi nagyfőnök tőlem? Talán újabb házkutatás volt a villámban és felfedték az alsó széfet is? Benne a rádió adó-vevővel? Vagy más vonalon terelődött rám a gyanu? Nem foglalkoztam ezekkel a problémákkal kellő hidegvérrel. Ha hívna, mennem kell. Nincs más megoldás. Rá kell hajtanom a nyakamat a tőkére, s ha szerencsém lesz, nem csap rá a bárd...

Semmi gyanusat nem észleltem a villámban megérkezésem után. A felső széfbe nem nyult a legutóbbi néhány hét alatt — amióta nem voltam itthon — emberi kéz, az alsó széfet tehát nem fedezhették fel.

Csináltam magamnak egy forró fürdőt, aztán a telefonhoz ültem és értesítettem barátaimat, hogy megjöttem. Örültek nekem valamennyien. Még aznap este látni akartak, de arra hivatkoztam, hogy nagyon fáradt vagyok, halaszunk holnapra a találkozást. Ugyanis először tul akartam lenni a titkosszolgálat vezetőjével való beszélgetésen.

*

Szinte mosolyognivaló azonosságok voltak az egyiptomi nagyfőnök és Fischl között. Nemcsak a mentalitásuk volt hasonló, még a külsejük is rokonvonásokat mutatott. Hát nem érdekes?

Vagy csak a félelem miatt volt ez az érzésem? Reggel, mielőtt elindultam hazulról, egy pici papirzacskóba tettem egy szemet abból a gyorsan öltő tablettából, s a zakóm nyak-része mögé ragasztottam. Elképzelttem magamnak egy szörnyű jelenetet, — belépek Muchái-el Din szobájába, ahol már várna a titkosrendőrök, lefognak, s megkezdődik a vallatásom. Akkor én egy óvatlan pillanatban a zakóm nyak-részehez nyulok, kiviszem a tablettát, lenyelem és így végzek magammal. Gondolatban még tréningeztem is, hogyan lehet a legkisebb feltűnéssel a kabát nyak-része alá nyulni.

Ha így lesz — gondoltam, — csak az első két kérdésre kell válaszolnom. Mire a harmadik sorra kerülne — nem lesz, aki feleljen.

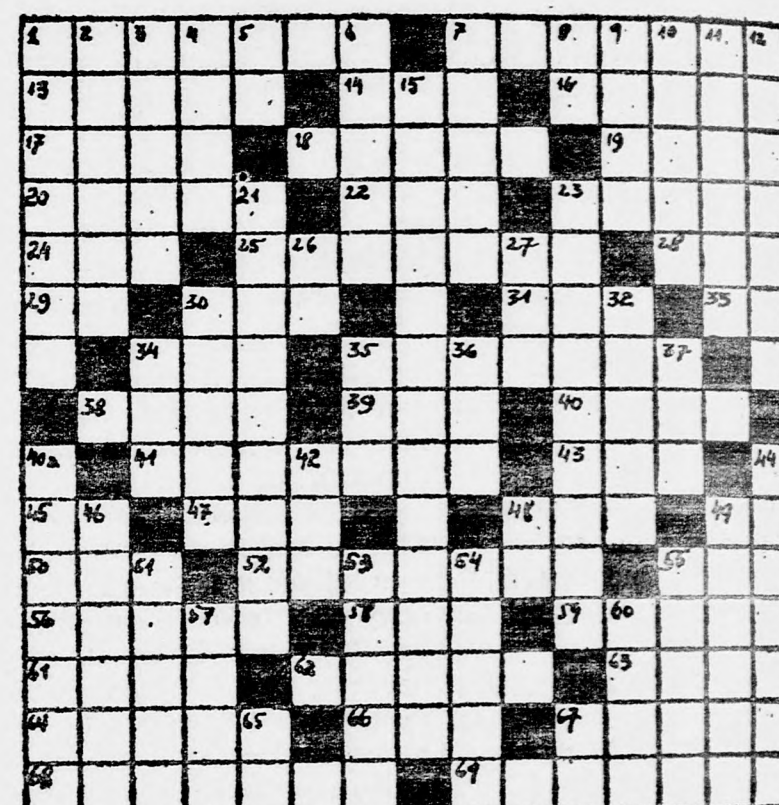
Az író ezúton közli a nyájas olvasóival, hogy műve a fantázia szüleménye és ha némely ponton egyezik a valósággal, az a véletlen játéka csupán.

Erre azonban nem került sor, egész másról volt szó. — Foglaljon helyet, kérem — mondta a nagyfőnök, s én nyugalmat, kiegyensúlyozottságot színlelve leültem. Kicsit úgy érezte magam, mint a fülemüle a kálikában. Jól tudtam, hogy itt nem segít sem a cinizmus, sem a jó humor, amely mindig megoldotta a társalgási problémáimat a légierő vezetőivel. Muchái-el Dint más fából faragták, nagyon oda kell majd figyelnem — gondoltam.

A gondolatok kavargtak a fejemben, s igyekeztem elújni valamennyit, hogy megfeleljek a legnehezebb kérdésre is. Ugy éreztem, hogy pályafutásom egyik legkomolyabb beszélgetése következik.

(Folytatása következik)

Keresztrejtvény 1875

Vízszintes. 1. Mentég. — 7. A fülnék kellemes hangok egybeolvadása. 13. A kutya azon betanított képessége, hogy az elejtett vadat a vadászhoz viszi, második betű duplázva. 14. Német filmgyár. 16. Vissza: a zsirok és főleg a zsiros olajok egyik fő alkotórésze. 17. Harcikocsi. 18. Vissza: francia utóimpresszionista zeneszerző. 19. Vissza: fiúinkkel érzékeljük. 20. Far kas. 22. Irodalmi műfaj. 23. Juh. 24. N. O. A. 25. Egy véredénynek vérrögtől vagy a szervezetbe bekerült idegen anyagtól okozott eldugulása. 28. Német számnév. 29. Földet tur. 30. Ilyen hal a békaporty. 31. N. R. G. 33. Duplázva magyar iparváros. 34. Kevert tan. 35. Fogához veri a garast. 38. Költemény. 39. Menyasszony, de össze-vissza. 40. ... Lisa. 41. A fonó és szövőiparban használt forgó keret, amelyre a fonalat felgöngyölítik. 43. Nem a másikat. 45. Héber anya. 47. An franciá szeszessital. 48. Textilgyár. 49. Olasz folyó és síkság. — 50. L. A. A. 52. A szerelem és a termékenység istennője Föniciában és Kanáánban. 55. Eserer. 56. Héber szervezet. 58. ... rál, műtétet hajt végre. 59. Értelem, józan ész francia eredetű szóval. 61. Ékezettel hentes számszám. 62. Kábítószert. 63. Nem szoros, ék. fel. 64. Vissza: ékezettel eredmény nélkül, haszatlanul. — 66. Angol férfi (MAN) betűi keverve. 67. Névelős tó Szudánban. 68. Az arabok és az észak-afrikai pásztornépek többnyire fehér színű, lepelszerű köpenyeg. 69. A tenger hullámainak kop-

tató munkája. (a. m. letarolás).

Függőleges. 1. Fegyelm. 2. Szakember. 3. Henry ... filmszínész. 4. Ravasz állat 1—2 betű felcserélve. — 5. Magánhangzótlán akadály. 6. Vissza: van ilyen égből, de ilyen hangulat is van. 7. Mohn eszik. 8. Puha fém. 9. Vissza: helyeslés. (I—E). — 10. Francia műfaj, eredeti helyesírással. 11. Színész teszi a szereppel. 12. Az a nap, amire hiába várunk, mert el nem jön soha. 15. Orosz énekes. Minden idők legnagyobb operanékesének és alakítóinak egyike 1873—1933, teljes név. 21. George ... világhírű karmester, a napokban Izraelben vendégszerepelt. 23. Az olasz Torricelli alapkísérletén alapuló eszközök, amelyekkel a légnyomás értéke meghatározható. 26. Személyes névmás. 27. Fehérnemű. 30. Citrusgyümölcs. 32. Elhunyt román politikus, miniszterelnök volt. 34. Tagadás. 35. Vissza: betegségű tünet. 36. Parancsolója. 37. Jelez. 40. A) Fata morgana. — 42. O. N. S. 44. Pusztító erejű forgószél. 46. Nagyszőrű gázlomadár. 48. Keresztül. — 49. Hétköznapi, közönséges. 51. Mezőgazdasági. 53. Különféle színben előforduló csillogó drágakő. 54. Izületi megbetegedés. 55. Erdélyi népkisebbség. 57. Betűvel a végén olasz tartomány és székhelye. 60. Acél betűi keverve. 65. H. U. 67. Cipész számszám.

NYEREMÉNYKÖNYV:

Illlyés Gyula:
EBÉD A KASTÉLYBAN

UJKELET

REJTVENYPALYAZAT
SZELVÉNY 1875

Név: .....

Cím: .....

